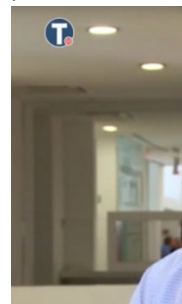

Да се сутра одржавају избори у Србији, парола ДСС-а би могла да буде: „Ко не сме да вас погледа у очи?“ А за насловну страну плаката могло би се одабрати пар преосталих функционера. Иако је „случај“ ДСС-а потпуно разобличен у јавности, остало је нешто интересантних детаља, са којима је јавност упозната кроз саопштења појединих општински одбора и појединаца, али су најновији догађаји у тој странци потврдили раније изнете чињенице због којих је ДСС масовно напустило чланство, угледни функционери и оснивачи.

Хапшење „високог“ функционера ДСС (в.д. председника Градског одбора) само је показатељ потпуног посрнућа ове организације, али и тврдњи које су одређени (сада већ бивши) функционери и чланови раније износили. Иако је и у време док је Војислав Коштуница био председник странке било опортуниста у њеним редовима који нису прославили име ДСС, они ипак нису били у већини и странка није била талац њихових (личних) интереса. Неки од њих су отишли из странке и пронашли нове „жртве“, мењајући потпуно политику коју заступају, попут Шормаза, или многобројних других кандидата са листе СНС, коју су се до јуче клели у Косово и причали све најгоре о ЕУ, а онда преко ноћи почели да хвале Бриселске споразуме и безалтернативни пут у ЕУ.

„Деца странке“

Странка је некада окупљала врло угледне људе и озбиљну интелектуалну елиту, а након губитка власти, односно парламентарног статуса, и повлачења председника Коштунице интересна групација на челу са једним бившим министром и једним бившим амбасадором као главним руководиоцима из сенке, је дочекала својих пет минута. До високих позиција у странци тада долазе људи којима је једини остварени успех стаж у странци и

Последње слово о ДСС

Пише: Драгана Трифковић
среда, 23 новембар 2016 08:58

који се на њега обавезно позивају као њихово неприкосновено право да остваре све што су замислили. „Деца странке“ нису смела да буду критикована, нити да им се постављају питања о њиховим квалификацијама, стеченим знањима, политичким резултатима, личним успесима која нису везана за странку, образовању, угледу, ауторитету и сл. Њихов главни циљ од одласка Коштунице из странке, био је да пронађу одговарајућу особу за функцију истакнутог лица, а да они из сенке и даље управљају организацијом, позивајућу се на лик и дело бившег председника и остварујући личне интересе на рачун и име ДСС.

Сукоб у странци је почео да се разбуктава оног момента када је нови председник ДСС Санда Рашковић Ивић искочила из планираних оквира поменуте интересне групације. До расцепа у ДСС није дошло због наводног неслагања око заједничког кандидата опозиције за предстојеће председничке изборе, јер се о томе није ни говорило на Председништву странке. Током претходне кампање за парламентарне изборе, десиле су се неке изузетно непријатне ствари, око којих је кренула расправа одмах након завршетка избора. Повратак ДСС у Парламент је остао у сенци новонасталих унутарстраначких сукоба.

Преваром до радних места и функција

Урош Јанковић, недавно пуштен из притвора након полагања кауције од 50 хиљада евра, у време изборне кампање вршио је функцију в.д. председника градског одбора ДСС

Београда, и са те позиције контролисао је рад општинских одбора странке у Београду. Када се сазнало да је у општини Врачар проглашена фалсификована изборна листа ДСС, на којој носилац листе није био Драган Весић дугогодишњи члан странке кога напредњаци нису успели да купе, већ извесни Илија Стојимировић који је непознат комплетном огранку ДСС Врачар, већина чланова Председништва ДСС је сасвим мирно примила ту вест. Испоставило се да је изборну листу фалсификовао баш Урош Јанковић са неколико сарадника, и да су они извукли оригиналну листу коју је усвојио општински одбор ДСС Врачар и која је једино могла бити предата на усвајање, и у кутију са осталим изборним материјалом убацили своју листу кандидата. Такође се испоставило да је незнанац Илија Стојимировић, који је касније захваљујући превари добио мандат ДСС-а на Врачару и учествовао у нелегалном преузимању власти на тој општини, члан Српске напредне странке ([Да ли је Илија Стојимировић још један Вучићев кадар у ДСС?](#)). Да превара буде још већа, Урош Јанковић је заједно са оштећеним Драганом Весићем отишао да преда фалсификовану изборну листу кандидата, с тим што г. Весић тада није знао да је листа замењена ([Врачарски ДСС сачинио листу, али је Изборној комисији предата фалсификована](#))

Паралелно са тим, на општини Вождовац формирана је листа кандидата на којој су прва места добили крајње искомпромитовани функционери ДСС, који су само формално били чланови ДСС, а заправо отворено радили за СНС. Оваква листа унапред је била договорена са председником општине Вождовац, функционером СНС-а. Након избора, на основу три освојена мандата, напредни функционери ДСС формирају одборнички клуб ДСС, а затим одбацују име ДСС и мењају страначки клуб у клуб групе грађана под именом „За наш Вождовац“, чиме варају како гласаче тако и коалиционе партнере, а најпре ДСС. Наравно, након тога улазе у власт на општини Вождовац са Српском напредном странком ([ДСС на Вождовцу преварио гласаче](#)).

На првом следећем састанку Председништва, нас неколико функционера који нисмо могли ни у ком случају да допустимо прелазак преко фалсификовања, преваре и заташкивања кривичног дела, инсистирали смо да се Марко Сарић, главни и одговорни за превару на Вождовцу, искључи из странке, као и остали пребегли одборници и да се странка ограда и јавно осуди њихове поступке. Такође тражили смо одговорност Уроша

Последње слово о ДСС

Пише: Драгана Трифковић
среда, 23 новембар 2016 08:58

Јанковића као в.д. председника градског одбора, који је подржао план Марка Сарића за Вождовац, али и реализовао фалсификовање изборне листе на Врачару. Александар Поповић је стао у одбрану починиоца фалсификовања и преваре, и позвао се на њихов страначки стаж. Инсистирао је да не смемо да искључујемо „наше“ људе, већ да са њима морамо да разговарамо.

Александар Поповић, главни идеолог и креатор коалиција са СНС, добио је понуду да постане министар у Вучићевој Влади, чиме се похвалио на Председништву странке. У том смислу, постало је јасно због чега СНС неким функционерима ДСС који отворено критикују погрешну политику СНС-а, баца бомбе на кућу док другима нуди министарска места, о чему је говорио и писао косовски одбор ДСС – пре него што је колективно иступио из странке.

Сукоб се даље заоштравао, а у међувремену је Милош Јовановић донео одлуку да се врати у страначки живот. За интересну групацију која је у ДСС представљала већину у највишим органима странке, Милош Јовановић је био идеални кандидат за нову „истакнуту личност“, неко ко треба да реши њихове проблеме и преузме терет одговорности, и иза чијег имена треба да се сакрију.

Унапред прихваћена правила игре

На првом састанку Председништва, када је Милош Јовановић дошао да саопшти своју одлуку о повратку у странку, замолила сам га да се одреди према случајевима Врачар и Вождовац, односно фалсификовању и превари коју су појединци начинили под окриљем ДСС-а. Он је одговорио филозофски, како су једно процедуре, а друго политички интереси, а касније ми је један други уважени члан ДСС рекао да сам с моралне тачке гледишта на исправним позицијама, али сам „политички наивна“. Иако сам на том састанку отворено рекла да његови предлагачи, они који су га молили да се врати и „спасе“ парламентарну странку, очекују да он исправља њихове грешке које уопште нису мале и

да се бојим да ће се тиме жестоко искомпромитовати, на основу Милошевог одговора, схватила сам да је он, из само њему познатих разлога, прихватио нову улогу, са свим околностима и чињеницама са којима је био упознат.

Пошто је постало очигледно да већина страначких функционера, укључујући и Милоша Јовановића, покушава да заташка чињенице и даје подршку на силу и превару направљеним коалицијама са СНС-ом, дошли смо до непомирљивих позиција.

Када је СНС практично преузела контролу над ДСС-ом, почела је хајка на све оне који су се противили сарадњи са СНС-ом, а посебно на оне који су се залагали за легализам, поштовање Статута странке и закона РС. Тако се странка која се накада борила за легализам претворила у странку која се бори за фалсификаторе, преваранте и починиоце кривичних дела, и која се обрачунава са онима који се противе томе. Цитираћу једног колегу из странке који је рекао: „Од странке која се бори за земљу, ДСС је постала странка која се бори за земљишта“ (коментар се односио на настали скандал са Урошем Јанковићем, који се терети за превару врхунског спортисте у вези са земљиштем). Али није била у питању борба само за земљишта, већ, пре свега, за новац, радна места, управне одборе и привилегије. Други колега је изговорио још генијалнију реченицу „За ДСС је сада Врачар срце Србије“.

Странка је нелегално избрисала мене из чланства, а затим и председницу ДСС Санду Рашковић Ивић, која је вратила странку у Парламент. Парарелно са избацавањем функционера странке, кренуле су и оставке. Изашли су читави огранци странке у неким градовима, цео косовски покрајински одбор и готово сви људи који имају углед и лични интегритет. Након потпуног слома странке, као потврда наших тврдњи, дошло је хапшење Уроша Јанковића, под сумњом да је преварио Владимира Стојковића, успешног српског репрезентативног спортисту.

Лоши теоретичари завере

ДСС је платила кауцију у висини од педесет хиљада евра, како би њихов истакнути функционер могао да се брани са слободе. Чињеница да је странка платила кауцију, као и да је организовала конференцију за штампу како би представила „невиност“ Уроша Јанковића, говори о дубљој повезаности чланова странке који штите једни друге. Поред тога, странка је у јавност изашла са теоријама завере, које превазилазе сваку логику, тврдећи како хапшење Уроша Јанковића има везе „са турбуленцијама у странци и

политичким неслагањима“. Познавајући интересну групацију из ДСС, не бих била изненађена уколико изјаве како је Санда Рашковић Ивић лично звала Тужилаштво и захтевала да ухапсе Јанковића – јер јој је потребна „политичка жртва“ (Интервју Милоша Јовановића). Једино нису објаснили какве везе са странком и политиком има успешни спортиста Стојковић, и због чега би он било кога лажно теретио, а да није заиста преварен?

Није спорно да у свакој странци има људи који су се учланили како би остварили личну корист. Међутим, проблем је када лична корист постане суштина и политика странке.

Можда ће изнети теорију да се Стојковић такође „залаже за заједничког кандидата опозиције“? На конференцији за штампу ДСС се могло чути да се Урош Јанковић поново брани дужином стажа у странци, као да је то гарант и претпоставка његове моралне непогрешивости, и као да непогрешивост гарантује само име ДСС, односно име њеног бившег председника, на кога највише воле да се позивају.

Против истог Уроша Јанковића, предата је и кривична пријава за фалсификовање и превару Првом основном јавном тужилаштву поводом случаја Врачар, коју смо потписали Драган Весић, Марко Јакшић и ја.

Обезвређивање патриотизма је одавно омиљено занимање многих у Србији. Неки то раде отворено критикујући патриотизам као најгори порив и смртни грех, док други много успешније то раде представљајући се као патриоте и претварајући се да су патриоте. Није спорно да у свакој странци има људи који су се учланили како би остварили личну корист. Међутим, проблем је када лична корист постане суштина и политика странке. На крају, задње речи које сам изговорила на Главном Одбору ДСС пре него што сам искључена, биле су врло јасне „Јесам члан партије, али нисам члан мафије“. Због тога се овим путем јавно захваљујем странци што ме је избрисала из организоване групе којој не припадам. Легендарни Бора Ђорђевић, такође бивши члан ДСС, има одличну песму на ту тему.

Аутор је бивши члан Председништва ДСС

Последње слово о ДСС

Пише: Драгана Трифковић
среда, 23 новембар 2016 08:58

Упутнице:

1. [Лазар Ђуровић: ДСС у служби Александра Великог и Синеше Малог](#)
2. [Санда Рашковић Ивић: Иза избацивања мене из странке стоји Вучић и стари кабинет ДСС](#)
3. [Горан Булајић: Неколико разлога због којих не желим да саучествујем у овом пијаном пиру](#)
4. [Славиша Ристић: Са огорчењем и гађењем иступам из ДСС](#)
5. [Оставке у ДСС](#)
6. [Драгана Трифковић: Шта се дешава у ДСС, одговор Врзићу и другим Вучићевим патриотским фановима](#)
7. [Вести: Сви чланови Главног одбора ДСС са Косова поднели оставке](#)
8. [Санда Рашковић Ивић: Картел преузима ДСС](#)
9. [Марко Јакшић: Зашто сам напустио ДСС](#)
10. [Драгана Трифковић: Напредни ДСС](#)

Последње слово о ДСС

Пише: Драгана Трифковић
среда, 23 новембар 2016 08:58

11. [Драгана Трифковић: Из медија сам сазнала да сам искључена из ДСС](#)
12. [Вести: У ДСС се туже због коалиција са СНС](#)
13. [Милош Јовановић: Вукадиновић да напусти посланички клуб ДСС](#)
14. [Вести: Група функционера напустила ДСС](#)
15. [Вести: Сви општински одбори са Косова и Метохије, напустили ДСС](#)
16. [Драган Маршићанин: Вукадиновић политички манипулатор и агресор](#)
17. [Санда Рашковић Ивић. Извињавам се Ђорђу Вукадиновићу](#)
18. [Александар Поповић: Мој пријатељ Урош Јанковић](#)
19. [Ненад Којић: ДСС треба хитно да напусти власт на Врачару и Вождовцу](#)
20. [ДСС Врачар: Предата фалсификована листа](#)
21. [Апел функционера ДСС](#)
22. [ДСС Вождовац преварио гласаче](#)

23. [ДСС Врачар: Ко је Илија Стојимировић?](#)
24. [Драгана Трифковић: Шта то беше политичка идеологија?](#)
25. [Драгана Трифковић: "Проруска" политика ДСС-а](#)
26. [Драгана Трифковић: Интервју о разлозима искључења из ДСС](#)
27. [Милош Јовановић: Санди је потребна жртва](#)
28. [Владимир Стојковић: Јанковићу са дао 107 хиљада евра](#)
29. [ДСС уплатио кауцију за Јанковића](#)
30. [ДСС: Јанковић понудио оставку](#)
31. [Конференција за штампу ДСС](#)
32. [Вести: Проширена истрага против Уроша Јанковића због преваре](#)